UOHSX001AIBM

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

R O Z H O D N U T Í

ÚOHS-S161A/2007/KD-7476/2009/850/ADr V Brně dne 15. června 2009

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže jako správce daně příslušný podle § 1 odst. 3 a 4 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, vydává k **žádosti Sdružení pohřebnictví v ČR**, se sídlem v Ostravě - Vítkovice, Prokopa Velikého 197/29, IČ 13643037, právně zastoupeného JUDr. Martinem Nedelkou, Ph.D., advokátem, se sídlem Praha 1, nám. Republiky 1079/1a, ze dne 9. 6. 2009, **o povolení posečkání** zaplacení pokuty ve výši 500.000,- Kč (slovy pět set tisíc korun českých) uložené rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže S 161/2007/KD-08040/2008/850 ze dne 4. 6. 2008, potvrzeným pravomocným rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. UOHS-R 126/2008/01-3227/2009/310/ADr ze dne 18. 3. 2009, **nebo o povolení zaplacení uvedené pokuty ve splátkách**, toto

r o z h o d n u t í:

Žádosti Sdružení pohřebnictví v ČR, se sídlem v Ostravě - Vítkovice, Prokopa Velikého 197/29, IČ 13643037, **o povolení posečkání zaplacení pokuty nebo o povolení zaplacení pokuty**, jež byla uložena ve výši 500.000,- Kč (slovy pět set tisíc korun českých) uložené rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže S 161/2007/KD-08040/2008/850 ze dne 4. 6. 2008, potvrzeným pravomocným rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. UOHS-R 126/2008/01-3227/2009/310/ADr ze dne 18. 3. 2009, **ve splátkách, se** podle § 60 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů,

v y h o v u j e

a to tak, že se povoluje zaplacení pokuty ve splátkách, přičemž splátky pokuty uložené rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže S 161/2007/KD-08040/2008/850 ze dne 4. 6. 2008 **se stanoví ve výši 25.000,- Kč (slovy dvacet pět tisíc korun českých) čtvrtletně, se splatností do 1. dne příslušného čtvrtletí, počínaje dnem 1. 9. 2009.**

O d ů v o d n ě n í:

I. Sankční rozhodnutí

1. **Sdružení pohřebnictví v ČR**, se sídlem v Ostravě - Vítkovice, Prokopa Velikého 197/29, IČ 13643037 (dále též „SPČR“ nebo „účastník řízení“) byla rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. S 161/2007/KD-08040/2008/850 ze dne 4. 6. 2008 (dále též „**sankční rozhodnutí**“), které bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. UOHS-R 126/2008/01-3227/2009/310/ADr ze dne 18. 3. 2009, uložena za porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), pokuta ve výši 500.000,- Kč. Sankční rozhodnutí **nabylo právní moci dne 19. 3. 2009** a vykonatelným se stane dne 17. 6. 2009.

II. Žádost SPČR

Podání žádosti

2. Před uplynutím lhůty k zaplacení pokuty uložené sankčním rozhodnutím podalo SPČR žádost o posečkání se zaplacením shora uvedené pokuty nebo o povolení zaplacení pokuty ve splátkách, a to podáním doručeným Úřadu dne 9. 6. 2009. Správní poplatek ve výši 400 Kč splatný při přijetí žádosti o povolení posečkání se zaplacením pokuty, resp. o povolení zaplacení pokuty ve splátkách[1] uhradilo SPČR v kolkových známkách předaných Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „Úřad“) dne 9. 6. 2009.

Odůvodnění žádosti

3. V úvodu svého podání SPČR uvádí, že zaplacení pokuty ve lhůtě stanovené sankčním rozhodnutím je vzhledem k jeho finanční situaci nemožné a vedlo by k jeho zániku, čímž by Úřad nemohl vymoci svoji pohledávku v plné výši, neboť SPČR údajně disponuje toliko jedním kusem počítače.

4. Jako skutečnost odůvodňující žádost o posečkání se zaplacením shora uvedené pokuty nebo o povolení zaplacení pokuty ve splátkách uvádí účastník řízení především to, že nedisponuje dostatkem finančních prostředků k úhradě pokuty, neboť za loňský rok hospodařil s přebytkem toliko několik tisíc. Své tvrzení dokládá přehledem výdajů

[1] Položka I. bod 1. písmeno d) přílohy Sazebník k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

a příjmů za rok 2008. Ani stávající příjmy neumožňují, dle účastníka řízení, okamžitou úhradu pokuty uložené sankčním rozhodnutím.

5. SPČR uvádí, že se pokusilo získat prostředky na zaplacení pokuty zvýšením členských příspěvků na rok 2009. Návrh byl však valnou hromadou SPČR dne 6. 3. 2009 jednohlasně zamítnut. Tuto skutečnost dokládá účastník řízení zápisem z valné hromady. Členové sdružení dle SPČR dokonce uvedli, že se necítí povinní k úhradě pokuty.

6. Podle účastníka řízení rovněž není možné okamžitě zvýšit počet jím pořádaných placených akcí, které by mohly generovat prostředky na úhradu uložené pokuty. Také získat úvěr není dle SPČR za daných okolností možné.

7. Vzhledem k výše uvedenému účastník řízení dovozuje, že okamžité zaplacení pokuty ve lhůtě stanovené sankčním rozhodnutím by vedlo k jeho likvidaci, z čehož dovozuje prokázání existence vážné újmy. V neposlední řadě dodává, že plní důležitou roli v oblasti pohřebnictví a že jeho zánik by měl negativní dopad pro tuto oblast. Svoji roli v pohřebnictví dokládá i přiloženou kopií dopisu dnes již bývalého ministra pro místní rozvoj Cyrila Svobody. SPČR také vyjadřuje přesvědčení, že pokud Úřad jeho žádosti o posečkání se zaplacením shora uvedené pokuty nebo o povolení zaplacení pokuty ve splátkách vyhoví, umožní mu, aby v prodlouženém období obstaral finance nutné k zaplacení pokuty.

Petit žádosti

8. S ohledem na výše uvedená tvrzení účastník řízení navrhuje, aby Úřad rozhodl podle § 60 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o správě daní“) o povolení posečkání zaplacení pokuty do 31. 12. 2011 nebo o povolení splátek pokuty uložené sankčním rozhodnutím a to tak, že pokuta bude uhrazena ve dvaceti splátkách ve výši 25.000,- Kč čtvrtletně počínaje dnem 1. 9. 2009.

III. Právní posouzení věci

Zákonná a judikatorní východiska

9. Podle § 22 odst. 6 zákona o ochraně hospodářské soutěže je v působnosti Úřadu i vybírání a vymáhání pokut, které uložil, když při této činnosti postupuje podle zákona o správě daní.

10. Podle § 60 odst. 1 zákona o správě daní může správce daně povolit daňovému dlužníkovi posečkání daně nebo její zaplacení ve splátkách, bylo-li by neprodlené zaplacení spojeno pro dlužníka s vážnou újmou nebo není-li z jiných důvodů možné vybrat celý daňový nedoplatek najednou. Posečkání zaplacení pokuty nebo její zaplacení ve splátkách může být tedy povoleno pouze za splnění podmínek uvedených v citovaném ustanovení zákona o správě daní, když důkazní břemeno o jejich splnění leží na žadateli, tedy účastníku řízení.

11. Žadatel o posečkání nebo zaplacení pokuty ve splátkách musí doložit, že mu objektivně a zřetelně hrozí újma, jež dosahuje takové intenzity, že je možné ji kvalifikovat jako vážnou. Přiznání posečkání či zaplacení pokuty ve splátkách je proto odůvodnitelné

toliko v ojedinělých případech splňujících náročné kritérium objektivní existence vážné újmy. Posečkání pokuty, resp. zaplacení pokuty ve splátkách se tedy vyznačuje mimořádným charakterem a mělo by zajistit, v případech kdy to sociální či ekonomická situace dotčeného subjektu objektivně vyžaduje, nebo kdy je to z legitimních důvodů na místě, že mu budou ulehčeny časové podmínky uhrazení sankce. Na tuto „úlevu" však není dán právní nárok.[2]

12. Úřad nepochybuje, že zaplacení uložené pokuty se zpravidla negativně odrazí ve finanční situaci každého trestaného delikventa. Takový dopad je však třeba považovat za základní charakteristiku správního trestu v podobě finanční sankce. Pokud by pokuta neměla negativní vliv na trestaného soutěžitele, neplnila by svou funkci represivní a individuálně preventivní. Skutečnost, že zaplacení pokuty se delikventa jistým způsobem dotkne, tedy mu vznikne určitá újma na majetku, tak není a nemůže z logiky věci být sama o sobě důvodem pro posečkání či povolení zaplacení pokuty ve splátkách. Skutečnost, že delikvent údajně nemá dostatek disponibilních prostředků, nemůže bez dalšího odůvodňovat posečkání pokuty, neboť by se tím *de facto* popíral jeden ze smyslů správního trestání.

Vlastní posouzení žádosti

13. Při hodnocení žádosti účastníka řízení považuje Úřad za podstatné v prvé řadě uvést, že otázku schopnosti SPČR uhradit ukládanou pokutu, resp. otázku, zda tato nemůže být považována za likvidační, zodpověděl již orgán rozhodující o rozkladu účastníka řízení proti sankčnímu rozhodnutí, a to v tom směru, že pokuta dosahující toliko 5 % zákonného rozpětí, nemůže být pro účastníka řízení, který nemá mandatorní výdaje, považována za likvidační. Jak bylo konstatováno v druhostupňovém rozhodnutí, z judikatury správních soudů lze dovodit, že uložená pokuta **může delikventa omezit** v jeho chodu[3]. Ukládaná pokuta však **musí být pro delikventa citelná**, neboť v opačném případě by její efekt byl minimální. Dopad uložené sankce se proto může projevit i tak, že trestaný soutěžitel je nucen některé své činnosti, jež vykonává pouze z vlastního rozhodnutí či zájmu, omezit či dočasně pozastavit, což však v žádném případě nelze vykládat tak, že uložená pokuta má likvidační charakter, resp. že by mu hrozila vážná újma, jak to předpokládá zákon o správě daní.

14. Z předložené žádosti SPČR, které je nejen v tomto v řízení zastoupeno významnou advokátní kanceláří s mezinárodní působností, není nikterak patrné, že by SPČR v případě nedostatku finančních prostředků na úhradu pokuty uložené sankčním rozhodnutím nějakým způsobem redukovalo svoje výdaje tak, aby uložená sankce mohla být řádně uhrazena. Naopak z žádosti je zřejmá neochota členů SPČR, kteří jej tvoří, se jakkoli pokusit o úhradu této pokuty zvýšením členských příspěvků, když dokonce tito členové, ač SPČR bylo pravomocným rozhodnutím správního orgánu uznáno vinným ze spáchání správního deliktu podle zákona o ochraně hospodářské soutěže, necítí povinnost k úhradě. Za této situace nelze očekávat, že by v případě povolení posečkání zaplacení pokuty o zhruba dva a půl roku došlo ke změně přesvědčení členů, jež by našla odezvu v jejich rozhodnutí zvýšit členské poplatky, tak by bylo možné získat prostředky na úhradu uložené pokuty. Naopak takové rozhodnutí správce daně by mohlo podrýt význam sankčního rozhodnutí a zejména způsobit to, že delikvent by nepocítil dopad daného rozhodnutí, a tudíž by mohlo dojít k popření

[2] K tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 97/2008-54 ze dne 5. 12. 2008.
[3] Rozsudek Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 2 A 5/2002 ze dne 28. 11. 2002 ve věci *Komora veterinárních lékařů*

účelu správního trestu, který má plnit jak funkci represivní, tak i preventivní, tedy povolení posečkání zaplacení pokuty by mohlo být v rozporu se zájmem na efektivní ochraně hospodářské soutěže.

15. Úřad při rozhodování žádosti účastníka řízení o posečkání se zaplacením shora uvedené pokuty nebo o povolení zaplacení pokuty ve splátkách primárně hledal takové řešení, které povede k **naplnění účelu správního trestu a řádnému vymožení uložené správní sankce**, na čemž lze spatřovat veřejný zájem, a to vše při hledisku nutnosti zachování existence účastníka řízení (nevystavit ho riziku vážné újmy). Řečeno jinými slovy, Úřad má za to, že je-li možné hradit pokut ve splátkách, je nutné toto řešení preferovat před úplným posečkáním se zaplacením, kdy pokuta po nějakou dobu není hrazena vůbec. Oba instituty směřují k ulehčení časových podmínek hrazení uložené pokuty, každý však jinou intenzitou. Je-li pro vyhnutí se riziku ohrožení účastníka řízení vážnou újmou dostatečné povolení institutu nižší intenzity (méně nepříznivého z pohledu správce daně a veřejného zájmu na vymožení uložené správní pokuty), je nutné zvolit tento institut.

16. Úřad v této věci shledal, že uvedená hlediska by nebyla naplněna v případě povolení posečkání, kdežto v případě povolení splátek, jak o to účastník řízení alternativně žádal, jsou splněna. Účastník řízení nebude ohrožen na své existenci, když i jeho chod nebude zásadním způsobem omezen, avšak na druhé straně pocítí dopad uloženého správního trestu i v rovině materiální. Ze žádosti účastníka řízení jednoznačně vyplývá, že je schopen pokutu hradit ve splátkách, aniž by to pro něj znamenalo likvidaci, proto je na místě rozhodnout o povolení splátek a ne o posečkání. Navíc lhůtu pro posečkání zaplacení uvedenou v žádosti (do 31. 12. 2011) považuje Úřad za nedůvodně dlouhou, když neexistuje žádná záruka, že za těchto podmínek by pokuta byla účastníkem řízení beze zbytku uhrazena. Rovněž je třeba uvést, že účastník řízení není de facto přímo postižen ekonomickou krizí, která by případně mohla být důvodem úplného posečkání zaplacení.

17. Shora uvedené okolnosti (nedostatek finančních prostředků či vlastního majetku, nemožnost opatřit si cizí zdroje financování) je možné hodnotit jako hrozbu vážné újmy při neprodleném zaplacení pokuty ve smyslu příslušných ustanovení zákona o správě daní, neboť SPČR není schopno zaplatit pokut jednorázově, avšak v řízení bylo osvědčeno, že je schopno hradit pokutu ve splátkách. Proto není důvodné posečkat se zaplacením pokuty, když k naplnění účelu § 60 odst. 1 zákona o správě daní postačí povolení splátek.

IV. Závěr

18. Vzhledem k výše uvedenému Úřad dospěl k závěru, že SPČR doložilo splnění zákonných podmínek pro povolení zaplacení pokuty ve splátkách ve smyslu § 60 odst. 1 zákona o správě daní, resp. že mu neprodlené zaplacení uložené pokuty ve stanovené lhůtě může způsobit vážnou újmu. Na druhé straně Úřad nedospěl k názoru, že hrozící újma by byla takové intenzity, která by neumožňovala vybírat uloženou pokuty v částečných plněních a vyžadovala zcela posečkat se zaplacením pokuty. Proto nebylo možné rozhodnout o posečkání zaplacení pokuty, nýbrž toliko o povolení splátek.

19. Stranou nelze ani nechat skutečnost, že povolením zaplacení pokuty ve splátkách není dotčen účel uložené správní sankce, jímž je zejména odradit trestaného soutěžitele

od opakovaného porušení zákona. I při hrazení pokuty ve splátkách je delikvent dotčen v materiální sféře a uložení pokuty tak pocítí. Úřad tedy zvolil způsob, který na jedné straně vede k naplnění účelu trestu a veřejného zájmu na jeho vymožení, avšak na straně druhé náležitě přihlíží k majetkovým poměrům a možnostem delikventa, jemuž ulehčuje časové podmínky splacení pokuty, tak aby nebyla ohrožena jeho samotná existence.

20. Vzhledem k výše uvedenému Úřad rozhodl tak, že žádosti SPČR o povolení zaplacení pokuty ve splátkách se vyhovuje.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 30 dnů ode dne, který následuje po doručení tohoto rozhodnutí, a to písemně nebo ústně do protokolu u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Odvolání nemá odkladný účinek (§ 48 odst. 12 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů).

JUDr. Robert Neruda, Ph.D.
I. místopředseda

Toto rozhodnutí obdrží:

Právní zástupce **Sdružení pohřebnictví v ČR**
JUDr. Martin Nedelka, Ph.D., advokát
AK Schönherr v. o. s. (*dříve Gleiss Lutz*)
nám. Republiky 1079/1a
110 00 Praha 1